

- šio prašymo nepatenkinus, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui,
- priteisti iš Komisijos būtinąsias apeliančios bylinėjimosi išlaidas pirmojoje instancijoje ir apeliaciniame procese.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas: Bendrojo Teismo nuomone, ieškovė neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį, nes ginčijamame reglamente patikslinta, kad pavadinimas „Edam“ yra bendrinis. Tačiau nagrinėjama formuluoatė, vartojama Įregistravimo reglamente, yra tik tautologija. Todėl Įregistravimo reglamento panaikinimas, priešingai nei mano Bendrasis Teismas, nariams gali būti naudingas ir gali pagrįsti suinteresuotumą pareikšti ieškinį. Dėl šios priežasties ieškiny yra priimtinas. Dėl tos pačios priežasties jis taip pat yra pagrįstas. Ieškovės teigimu, patikslinimui pritarė Nyderlandų pareiškėjai. Todėl Komisija padarė klaidą, nes nepaisydama šios aplinkybės neatliko patikslinimo.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas: ieškovė teigė, kad jos nariai anksčiau į Nyderlandus tiekė pieną, kurį ten buvo leidžiama perdirbti ir jis tikriausiai buvo perdirbtas į „Gouda“ arba „Edam“. Bendrasis Teismas iš to neišvedė suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Tačiau šis argumentas neteisingas faktiniu požiūriu. Taip Bendrasis Teismas iškreipė faktus, nes teiginys yra teisingas. Be to, anot Bendrojo Teismo, ieškovė prieštaravimą ir ieškinį pareiškė ne „pieno gamintojų“ vardu. Tai irgi yra faktų iškraipymas, nes prieštaravimas pareiškėtas ieškovės narių vardu, kadangi jie šį pieną perdirba (Nyderlanduose parduotas pienas būtų perdirbtas pienas) arba prekiauja pienu ir sūriu.

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas: Bendrasis Teismas mano, kad prieštaravimo atmetimas nepagrindžia ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Teisiniu požiūriu, prieštaravimą pareiškė ne ieškovė, o Vokietijos Federacinė Respublika. Tai pagal Pagrindų reglamentą Nr. 510/2006 ⁽²⁾ neatitinka galiojančios teisės ir, priešingai nei mano Bendrasis Teismas, šio klausimo jis dar nenagrinėjo atsižvelgdamas į pagrindų reglamentą. Pagrindų reglamentui Nr. 510/2006 ir jo pirmtakui Reglamentui (EEB) 2081/92 ⁽³⁾ būdingi skirtumai, kurių Bendrasis Teismas nevertino ir dėl kurių pagal galiojantį pagrindų reglamentą prieštaravimo pareiškėjui, kaip antai ieškovei, bet kuriuo atveju priklauso prieštaravimo teisė.

Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas: Bendrasis Teismas atmetė ieškovės argumentą, kad ES mėlynas SGN ženklas teikia Nyderlandų gamintojams konkurencinį pranašumą, palyginti su ieškovės nariais. Tai neteisinga. Konkurencinis pranašumas egzistuoja ir pagrindžia ieškovės narių suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl Įregistravimo reglamento panaikinimo.

⁽¹⁾ OL L 317, p. 14.

⁽²⁾ 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, p. 12).

⁽³⁾ 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 208, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 4).

2014 m. rugsėjo 9 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2014 m. lapkričio 20 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) byloje T-461/12 priimto sprendimo *Hansestadt Lübeck/Europos Komisija*

(Byla C-524/14 P)

(2015/C 026/21)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliančė: Europos Komisija, atstovaujama T. Maxian Rusche, R. Sauer

Kita apeliacinio proceso šalis: *Hansestadt Lübeck*, ankstesnis pavadinimas – *Flughafen Lübeck GmbH*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą;
- pripažinti pirmoje instancijoje pareikštą ieškinį nepriimtinu;
- nepatenkinus pirma nurodyto reikalavimo, pripažinti pirmoje instancijoje pareikštą ieškinį be dalyko, arba
- nepatenkinus pirma nurodyto reikalavimo, pripažinti ieškinio ketvirto pagrindo dalį, kurioje teigiama, kad ieškinio ketvirtas pagrindas dėl SESV 104 straipsnio 1 dalies pažeidimo, kiek tai susiję su atrankos kriterijumi, nepagrįsta, ir gražinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl likusios ketvirto pagrindo dalies ir pirmo, antro, trečio ir penkto pagrindų;
- priteisti iš apeliantės pirmoje ir apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas ir, subsidiariai, tuo atveju, jei byla būtų gražinta Bendrajam Teismui, atidėti pirmoje instancijoje ir apeliacinėje instancijoje patirtų bylinėjimo išlaidų padengimo klausimą kol bus priimtas galutinis sprendimas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmas pagrindas: apeliantė nebuvo konkrečiai susijusi

Bendrojo Teismo manymu, kadangi *Hansestadt Lübeck* perėmė viešosios įmonės, kuri iki 2013 m. sausio 1 d. eksploatavo oro uostą, teises, ji tapo konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu, nes minėta viešoji įmonė, naudodamasi jai suteikta išimtinė kompetencija, teikė valstybės pagalbą. Tokia išvada grindžiama tokiomis faktinėmis aplinkybėmis: viešoji įmonė teikia mokesčių tvarkos pasiūlymą federalinės valstybės reguliavimo institucijai, kuri yra kompetentinga tą pasiūlymą patvirtinti arba atmesti (ginčijamo sprendimo 29 – 34 punktai)

Komisijos manymu, nors Bendrasis Teismas teisingai konstatavo tikrinamus faktus, vis dėlto jis padarė teisės klaidą laikydamas viešąją įmonę, kuri iki 2013 m. sausio 1 d. eksploatavo Liubeko oro uostą, atsakinga įmone, savarankiškai įgyvendinančia jai suteiktą išimtinę kompetenciją. Pagal Teisingumo Teismo praktiką tikrinant, ar viešoji ar privati įstaiga, įgyvendinanti pagalbos režimą, yra konkrečiai su ja susijusi (kaip antai, viešoji įmonė, kuri iki 2013 m. sausio 1 d. eksploatavo Liubeko oro uostą), lemiamą reikšmę turi tai, ar tokia įstaiga pati sprendžia savo valdymo ir politikos klausimus, ar už ją tai daro valstybė⁽¹⁾. Iš Bendrojo Teismo konstatuotų faktinių aplinkybių matyti, kad tokią kompetenciją turi valstybė ir tai pirmiausia dėl dviejų priežasčių. Pirmiausia, mokesčių tvarką iš anksto turi patvirtinti federalinės žemės reguliavimo įstaiga. Be to, Bendrojo Teismo manymu, ši reguliavimo įstaiga privalo laikytis galiojančių federalinių nuostatų oro uostų veikloje taikomų mokesčių srityje. Todėl vien ta aplinkybė, kad oro uostą eksploatuojanti įmonė turi pateikti tvirtinimui pasiūlymą dėl mokesčių tvarkos nereiškia, jog ji galėjo nuspręsti dėl savo valdymo arba nustatyti tikslus, kurių būtų siekiama tvirtinama tvarka.

Bendrasis Teismas nusprenddamas, kad teisė įgyvendinti prieš pagalbos teikimą reikalingą atlikti funkciją (šioje byloje – pateikti reguliavimo įstaigai patvirtinti mokesčių tvarkos pasiūlymą), reiskia savo kompetencijos teikti pagalbą įgyvendinimą, padarė teisės klaidą, nes pernelyg plačiai išaiškino „konkrečios sąsajos“ sąvoką.

Antras motyvas: Suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimas

Bendrasis Teismas mano, kad perėmusi iki 2013 m. sausio 1 d. Liubeko oro uostą eksploatavusios viešosios įmonės teises, *Hansestadt Lübeck* išsaugojo interesą pareikšti ieškinį, įskaitant ir Liubeko oro uosto pardavimo privačiam investuotojui atveju. Bendrasis Teismas nemanė, kad būtina nustatyti, ar pareiga sustabdyti pagalbos teikimą pasibaigė 2013 m. sausio 1 d., kadangi mokesčių tvarka nustoja buvusi valstybės pagalba, nes ji teikiama ne iš valstybės lėšų. Bendrojo Teismo manymu, net jei taip ir būtų, apeliantė pirmoje instancijoje išsaugoja interesą pareikšti ieškinį, nes vis dar nebuvo baigta formali tyrimo procedūra ir todėl ginčijamas sprendimas vis dar kėlė teisinius poveikius.

Pirmas Bendrojo Teismo argumentas yra neteisingas, nes net ir tuo atveju, kai nėra priimtas galutinis sprendimas, kuriuo būtų baigta formali tyrimo procedūra, ginčijamas sprendimas gali prarasti savo vienintelį teisinį poveikį – įpareigojimą sustabdyti pagalbos priemonės vykdymą kol vykdomas tyrimas, – jei minėtos priemonės taikymas būtų nutrauktas dėl motyvų, nesusijusių su pačia formalia tyrimo procedūra (šiuo atveju – oro uosto privatizavimas).

Antras Bendrojo Teismo argumentas prieštarauja teismo praktikai, pagal kurią reikalaujama esamo ir tikro suinteresuotumo. Šiuo atveju rizika, kad priemonės įgyvendinimas bus atidėtas iki 2013 m. sausio 1 d., nematerializavosi, nes oro uostas buvo privatizuotas. Privatizavus oro uostą, *Hansestadt Lübeck* neįrodė savo suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

Dėl šių motyvų Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad apeliantė pirmoje instancijoje turi tikrą interesą.

Trečias ieškinio pagrindas: klaidingas atrankos sąvokos, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, aiškinimas

Teisingumo Teismo manymu, siekiant nustatyti, ar viešosios įmonės mokesčių tvarka yra atrankinė, reikia nustatyti, ar minėta tvarka be diskriminacijos taikoma visiems šios viešosios įmonės tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų esamiems ir potencialiems naudotojams (sprendimo 53 punktas).

Ši nuomonė akivaizdžiai prieštarauja Teisingumo Teismo praktikai, pagal kurią šios priemonės nėra bendrosios mokesčių arba ekonominės politikos priemonės, bet atrankinės priemonės, kai jos taikomos tik konkrečiai ūkinės veiklos rūšiai arba konkrečioms šia ūkine veikla užsiimančioms įmonėms⁽²⁾. Todėl Teisingumo Teismas nusprendė, kad viešosios įstaigos nustatyti preferenciniai tarifai prekėms ir paslaugoms yra atrankiniai, net jei jas gali įsigyti visi esami ir potencialūs naudotojai⁽³⁾. Generalinis advokatas byloje *Deutsche Lufthansa* pateiktoje išvadoje pasirinko šia teismo praktika situacijoje, kuri tiksliai atitinka šioje byloje nagrinėjamą situaciją, būtent susijusią su oro uosto mokesčiais, kai atitinkamo dydžio naudotojui buvo pritaikytos nuolaidos, ir patvirtino tokios priemonės atrankinį pobūdį⁽⁴⁾.

Ketvirtas ieškinio pagrindas: pagrindimo stoka ir prieštaraujantys pagrindai

Bendrojo Teismo nurodyti pagrindai yra klaidingi. Pirmia, trūksta esminės atrankos analizės, konkrečiai kalbant, nebuvo nustatytas tikslas, kurio siekta tvirtinant mokesčių tvarką; tuomet atsižvelgiant į šią tvarką, būtina nustatyti, kokios įmonės yra panašioje teisinėje ir faktinėje padėtyje. Antra, Bendrojo Teismo pagrindai tarpusavyje prieštarauja, nes pirmiausia buvo pasiremta su mokesčių priemonių atrankiniu pobūdžiu susijusia teismo praktika (ginčijamo sprendimo 51 ir 53 punktai), o paskui nurodyta, kad tokia praktika negali būti taikoma (ginčijamo sprendimo 57 punktas).

Penktas pagrindas: Klaidingas griežto teismo kontrolės kriterijaus taikymas sprendimui, kuriuo pradamas teismo procesas

Nors Bendrasis Teismas nurodo teisingą teisinį kriterijų, savo motyvuose visiškai neatsižvelgia į tai, kad ši byla yra susijusi su sprendimu, kuriuo pradama formali tyrimo procedūra, kuriam netaikoma griežta teismo kontrolė, ypač kiek tai susiję su jo pagrindimu⁽⁵⁾. Ginčijamajame sprendime visiškai nepaaiškinama, kodėl buvo akivaizdu, kad mokesčių tvarka nebuvo atrankinė ir Komisija turėjo susilaikyti ir nepradėti formalios tyrimo procedūros.

⁽¹⁾ Sprendimo *DEFI/Komisija*, 282/85, Rink. 1986, 2649, 18 punktas.

⁽²⁾ Sprendimo *Italija/Komisija*, C-66/02, Rink. 2005, I-10901, 99 punktas, ir Sprendimas *Unicredito*, C-148/04, Rink. 2005, I-11137, 45 punktas.

⁽³⁾ Žr. pirmiausia Sprendimo *GEMO*, C-126/01, Rink. 2003, I-13769, 35–39 punktus.

⁽⁴⁾ Išvados byloje *Deutsche Lufthansa*, C-284/12, Rink. 2013, I-00000, 47–55 punktai.

⁽⁵⁾ Žr. naujausioje byloje priimtą Sprendimo *Stahlwerk Bous prieš Komisiją*, T-172/14 R, Rink. 2014, II-0000, 39–78 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką.